

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1934/2016
19.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Бранка Станића, као чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ББ ..., кога заступа Никола Шијан, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1071/16 од 11.05.2016. године, у седници одржаној 19.07. 2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1071/16 од 11.05.2016.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 1574/13 од 19.11.2015. године ставом првим изреке одбијен је предлог туженог за одбацивање тужбе тужиоца у овој парници ради поништаја отказа уговора о раду. Ставом другим изреке одбачена је тужба у делу тужбеног захтева тужиоца на обавезивање туженог да по враћању на рад тужиоца распореди на послове који одговарају врсти и степену стручне спреме тужиоца. Ставом трећим изреке тужбени захтев тужиоца је усвојен и поништено решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца од 11.10.2013. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1071/16 од 11.05.2016. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијене пресуде у смислу чл. 408. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог на неодређено време почев од 24.10.2011. године за обављање послова ... .. Анексом уговора о раду број 7 од 03.06.2013. године, тужилац је распоређен на радно место – ... . Овај анекс се примењује од 01.07.2013. године. У понуди за закључење анекса од 03.06.2013. године као разлог понуде за премештај на друге одговарајуће послове наведена је потреба процеса и организације рада. По овом распоређивању, тужиоцу од стране предпостављених нису додељивани послови и радни задаци. После потписивања овог анекса, тужилац је покренуо судски поступак за поништај и правноснажном пресудом Основног суда у Врбасу П1 1204/13 од 16.04.2014. године је овај анекс поништен. Решењем туженог од 11.10.2013. године тужиоцу је отказан уговор о раду са пратећим анексима због престанка потребе за његовим радом услед организационих промена.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су поништили као незаконито решење о отказу закључујући да је тужени злоупотребио институт тзв. „технолошког вишка“.

Институт забране злоупотребе права штити запосленог као опште важећи принцип у уговорном праву (члан 13. ЗОО), који се имајући у виду порекло уговора о раду, супсидијерно примењује и у области рада. Злоупотреба права постоји и када послодавац у поступку давања отказа испоштује форму, али не и суштину (разлоге) института тзв. вишка запослених, ако вређа циљ или сврху. Из члана 179. став 9. и правила која су садржана у члану 153. – 158. Закона о раду произлази да је сврха технолошког вишка отпуштање радника због боље организације, технолошких промена и због економских промена. Због побројаних узрока престаје потреба за радом одређеног броја запослених. У конкретном случају злоупотреба права туженог огледа се у понашању према тужиоцу кога је најпре распоредио на непостојеће радно место (правноснажном одлуком је утврђено да је такво распоређивање незаконито), а затим укинуо то радно место. Оваква злоупотреба је правилно санкционисана од стране нижестепених судова који су поништили решење о отказу и обавезали туженог на реинтеграцију тужиоца.

На основу чл. 416. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић